

ת"פ 14239/02/23 - מדינת ישראל נגד פהד דיב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 14239-02-23 מדינת ישראל נ' דיב(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד המאשימה

פהד דיב הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ונהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.1.23 בסמוך לשעה 13:06 נהג המתלונן ברכבו בנתיב השמאלי לכיוון צומת כברי, כשלצדו אשתו (להלן - המתלוננת). הנאשם נסע אחרי רכבם, הבהב באמצעות פנסי רכבו וצפר למתלונן על מנת שיעבור לנתיב הימני, והוא עשה כן. בשלב זה עקף הנאשם את רכב המתלונן תוך שהוא נוהג בצורה נמהרת ורשלנית, שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לחבלה, סטה מנתיב הנסיעה השמאלי לנתיב הימני, בלם והאיץ מהירות נסיעתו תוך שנצמד לשול הכביש ושב למרכב הנתיב. לאור כך, פתחה המתלוננת את חלון הרכב והתריעה בפני הנאשם שבכוונה להתקשר למוקד המשטרה ובתגובה הנאשם נעצר במרכז הכביש, חסם את שני הנתיבים, יצא מרכבו לעבר רכב המתלונן והכה באמצעות ידו בחלון האחורי שמאלי של רכב המתלונן שנאלץ לסטות אל שול הכביש. בהמשך, שב הנאשם לרכבו ונסע בעקבות רכב המתלוננים תוך שסימן להם באמצעות ידו "חכה חכה". בסמוך לצומת כברי עצר המתלונן את רכבו ברמזור אדום. הנאשם יצא מרכבו, הוציא מתא המטען מוט ברזל ורץ לעבר רכב המתלוננים כשהוא אוחז במוט הברזל ובידו השנייה מנופף בתנועות מאיימות לכיוון המתלוננים. בעקבות כך, החל המתלונן בנסיעה אחורנית בניגוד לכיוון התנועה, על מנת לחמוק מהנאשם, ששב אל רכבו.

2. להשלמת התמונה יאמר כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרת דיון מוקד בפני, בו תוקן כתב האישום והנאשם הודה והורשע בו. הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש מאסר למשך 16 חודשים ורכיבי ענישה נוספים בעוד ההגנה מצידה תטען באופן חופשי. כן הוסכם כי יוגש סרטון המתעד את האירוע ועל בסיסו יקבעו ממצאים לעונש לאחר טיעון הצדדים.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה טען כי מדובר בהתנהגות בריונית ואלימה וכי תופעת האלימות בכביש מחייבת ענישה הרתעתית. לצורך קביעת ממצאים עובדתיים הפנתה המאשימה לסרטון ולהסכמת הצדדים בנושא. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם הגנה על משתמשי הדרך, כמו גם שלמות הגוף, כבוד האדם, שלווה רוחו, חירותו וקניינו. הוגשה פסיקה ונטען כי המתחם כולל מאסר בפועל ובשל עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם מתחייב עונש בחלקו האמצעי-עליון של המתחם. ברמה האופרטיבית, בהתאם להסכמות הצדדים, עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל למשך 16 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי.

4. ההגנה טענה כי מהסרטון עולה שבשלב מסוים המתלוננים נסעו אחרי הנאשם ונצמדו לרכבו ואלמלא כך, לא היה ניגש אליהם הנאשם בשנית. נטען כי מדובר באירוע ספונטני, שאינו ברף גבוה של חומרה וכי לא נגרם נזק ואף לא היה מגע פיזי בין הנאשם לבין המתלוננים. הוגשה פסיקה ונטען למתחם שגבולו העליון שלושה חודשי מאסר. הסנגור הדגיש כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות למעשיו. כן נטען שעברו הפלילי אינו מכביד, הוא עצור תקופה לא קצרה, אמו אינה בקו הבריאות ובשל המעצר נקלע עסקו לקשיים. בסיכום הדברים עתרה ההגנה להסתפק בתקופת המעצר עד כה, לצד מאסר מותנה ופיצוי.

5. הנאשם בדברו האחרון ביקש התחשבות, הביע צער וחרטה על מעשיו, ציין שהם אינם מאפיינים את התנהגותו וביקש להתנצל בפני המתלוננים. כן תיאר את הפגיעה בעסקו מאז שנעצר והדגיש שהוא מטפל באמו החולה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. מדובר בביטוי ברור ומובהק לגל האלימות ששוטף את המדינה ואשר אינו פוסח על משתמשי הדרך והנהגים. כל העושה שימוש בכבישי הארץ נתקל לא אחת בנהגים חסרי סבלנות אשר אינם סובלניים לנהיגה אשר נתפסת בעיניהם כבלתי נכונה או כזו המאטה את נסיעתם. יש שישתפקו בצפירה, הבהוב באורות וכיוצב' אותות ויש שיחליטו להעביר את הנהג "הסורר" סדרת חינוך מבית מדרשם, כיד דמיונם הטובה. לעיתים יהיה הדבר כרוך בעקיפה והאטת המהירות בפתאומיות עד כדי עצירה, לעיתים בעקיפה מסוכנת "החוככת" את הנהג האחר, ולעיתים האירוע יסלים עד כדי אלימות כלפי הנהג או רכבו (ודוגמאות אלו הובאו מתיקים המגיעים לאחרונה לדיון בבתי המשפט).

7. בענייננו, הערכים שנפגעו ברורים. מדובר בפגיעה בשלוות רוחם, ביטחונם ושלומו גופם של המתלוננים וכן של ציבור המשתמשים בדרך. התנהגות מעין זו מסכנת לא רק את יושבי הרכב כלפיו מופנית ההתנהגות הבריונית, אלא את כלל המשתמשים בדרך אשר עלולים להיפגע בשל כך.

8. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות: מדובר באירוע אלימות חמור על רקע של מה בכך. אופן נהיגתו של המתלונן לא היה לרוחו של הנאשם ואף לאחר שהמתלונן נאות לבקשת הנאשם לעבור לנתיב הימני, החליט

הנאשם לחנכו, עקף אותו, ירד לשול באופן מסוכן וחסם את המשך נסיעתו. כאשר המתלונן ניסה לעזוב את המקום שב חסם את המשך נסיעתו והפעם באופן שהעמיד את רכבו באמצע הכביש ויצא ממנו והכל כאמור בכביש מהיר. בשלב זה המתלונן נמלט מהמקום בנסיעה והנאשם היכה בשמשת הרכב בידו. לאחר כל זאת, כאשר הבחין הנאשם ברכב המתלונן מתקרב לרמזור, שוב יצא מרכבו (כאשר רכבו נותר עומד ברמזור אדום) ניגש לתא המטען, הוציא ממנו מוט ברזל והלך לעבר רכב המתלוננים אשר נאלצו לנסוע אחורנית בכביש מהיר על מנת להתרחק ולהימנע מפגיעתו הרעה. בסרטון ניתן לשמוע את רגעי האימה שעברו על המתלוננת, אשר הייתה בדיוק על הקו עם המשטרה וסברה שהנאשם מוציא מתא המטען נשק. אכן, בסופו של יום לא נגרם נזק כלשהו ואולם התנהגות הנאשם הייתה בעלת פוטנציאל לגרימת נזק ממשית ובכל מקרה היא גרמה לרגעי אימה ממשיים עבור המתלוננים. עם זאת אציין שהנאשם לא עשה ניסיון ממשית להתקרב לרכבם עם מוט הברזל ונותר רחוק ושב לרכבו.

9. **מדיניות הענישה:** תאונות הדרכים גובות בכל שנה מחיר כבד מאוד של הרוגים ופצועים רבים. עם זאת, רובן המכריע של תאונות הדרכים נגרמות בשל רשלנות וטעויות אנוש ולא בשל פעולות מכוונות ואלימות. מובן שאף בכך על רשויות אכיפת החוק להילחם במטרה למגר תופעה זו ולהציל חיים ולמנוע פגיעות בגוף. ואולם, התופעה של בריונות הכביש היא חמורה אף יותר ובה יש להילחם על דרך הטלת עונשים חמורים ומרתיעים. ראו בעניין זה הדברים שנאמרו ברע"פ 5662/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.8.2018), פסקה 10: "התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה". כן ראוי להפנות לדברים שנאמרו ביחס לאלימות "הרגילה" הפושה במחוזותינו: "לנוכח שכיחותה הגוברת והמדאיגה של תופעת ה"אלימות הספונטנית" כלפי עוברי אורח, שאך העירו על התנהגות נפסדת, נראה כי אין מנוס מהעברת מסר תקיף וברור באשר לענישה שחייבת להיות נלווית להרשעה בעבירות מסוג זה" (ע"פ 4167/12 **אוחנה ואח' נ' מדינת ישראל** (17.3.2013)). כן אפנה לדברים הבאים ביחס לעבירות אלימות בכלל: "יש להימנע מגישה סלחנית כלפי עבירות אלימות, ההולכות וגוברות במרחב הציבורי, וזאת על ידי שליחת מסר מרתיע לפיו העונש הראוי בגינן יהא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח" (רע"פ 5128/21 **אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל** (15.8.2021)).

10. מטבע הדברים, קשה למצוא מקרים זהים המשלבים את העבירות והמעשים בהם הורשע הנאשם. אפרט להלן מספר דוגמאות לעונשים שהוטלו בנושאים השונים הנכללים בגדרי העבירות בהן הורשע הנאשם ובנסיבות דומות ככל האפשר: עפ"ג 73523-01-20 **מדינת ישראל נ' סויטי** (16.6.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר ונהיגה ללא רישיון. הנאשם נהג בשעת לילה מאוחרת ברכב, וכששוטר סימן לו לעצור לבדיקת מסמכים האיץ את מהירות רכבו והשוטר נאלץ לקפוץ לשטח ההפרדה על מנת שלא להיפגע. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל וצוין כי "העונש הראוי שהיה צריך להיות מוטל על המשיב על פי נסיבות מעשיו ומדיניות ענישה נהגת היה אמור לכלול רכיב של מאסר". עם זאת במקרה זה הוטלו על הנאשם מאסרים מותנים; עפ"ג 60102-11-18 **אל טרשאן נ' מדינת ישראל** (2.1.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של נהיגה פוחזת ואיומים בכך שבעת שכרזו לו שוטרים לעצור, הגביר מהירות נסיעתו והחל להימלט. נקבע מתחם ענישה הנע בין 9 ל- 27 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו- 24 חודשי פסילה בפועל; ת"פ 66369-06-20 **מדינת ישראל נ' אבו מדיעם** (27.2.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 13 חודשי מאסר ועונשים נלווים. הנאשם נהג ברכב בנתיב הנגדי לתנועה, כשהבחין בשוטרים עקף את רכבם מימין תוך נסיעה

במהירות ונגד כיוון התנועה, נסע על המדרכה עד שנעצר. נקבע כי המתחם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר; ת"פ 14348-11-21 **מדינת ישראל נ' עוז חסון** (16.1.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות החזקת סכין והיזק לרכוש בכך שבמהלך נסיעה נצמד לרכבה של המתלוננת וחסם את נתיב נסיעתה. כשנעצרו ברמזור אדום יצא מהרכב כשהוא אוחז בסכין ודקר את צמיד הגלגל השמאלי ברכבה. על הנאשם נגזרו חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים; ת"פ 6604-02-21 **מדינת ישראל נ' כהן** (2.1.2023), בו הוטלו על נאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין אירוע במסגרתו בשל נהיגה שלא הייתה לרוחו, עקף הנאשם את המתלונן, יצא מרכבו, היכה אותו ואיים עליו עם בקבוק. במקרה זה העונש שהוטל היה בעבודות שירות לאור הסדר טיעון במסגרתו הסכימה לכך המאשימה. אציין עוד שבמקרה זה לא יוחסו לנאשם עבירות הקשורות לאופן הנהיגה והאירוע לא היה כביש מהיר באופן שסיכן נהגים אחרים.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, בנסיבות ביצוען, נע בין עונש מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכוי השיקום של הנאשם ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני כל נתונים בדבר סיכויי שיקומו.

13. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית ואת הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלוננים, וביטאה קבלת אחריות וחרטה. בעניין זה נתתי דעתי גם לדבריו בפני אשר לימדו על חרטה והפנמה. כן נתתי דעתי לפגיעה שתגרם לנאשם (ואף לבני משפחתו) בשל תקופת המאסר שתוטל עליו, לרבות בשל העובדה שמדובר במאסר ראשון לבחור צעיר יחסית. בנוסף, יינתן משקל לקולה גם לתקופת המעצר בה נתון הנאשם, שתנאיה קשים ממאסר. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות קודמות, האחת בעבירת היעדר משירות צבאי והמאוחרת יותר, בעבירות אלימות שבוצעו בשנת 2012 (בגין ריצה עונש מאסר בעבודות שירות). כן הבאתי בחשבון את עברו התעבורתי הכולל שורת עבירות המלמדות על זלזול בחוקי התעבורה. עם זאת, כאמור, הבאתי בחשבון כי הנאשם לא ריצה מאסר בכליאה בעבר והוא עצור לראשונה בחייו.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו - 31.1.23.

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירה של נהיגה פוחזת או כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.

ג. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 18 חודשים.

ד. אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננים (יחדיו), ע"ת מס' 2 ו-3 בסך 3,000 ₪ הסכום ישולמו בתוך 90 יום. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בכך למצות את זכויותיהם של המתלוננים והם רשאים לנקוט הליך אזרחי מתאים.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"ג, 13 מרץ 2023, במעמד הצדדים.